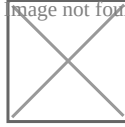

Ο Ανδροκλής και το λιοντάρι

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

[Androcles_lion_mesa](#)

– Δεν αντέχω άλλο... Ξύλο και βάσανα όλη μέρα, κάθε μέρα...

Μονολογούσε καθώς έτρεχε να κρυφτεί μέσα στο δάσος ο Ανδροκλής... Πριν λίγο, το είχε σκάσει από το σπίτι του αφέντη του, που τον κακομεταχειριζόταν πολύ σκληρά.

– Δεν πρέπει να με πιάσουν, γιατί αλίμονο μου...

Μέσα στην αγωνία του, καθώς έτρεχε όλο και πιο βαθιά στο δάσος, διακρίνει μπροστά του ένα λιοντάρι.

– Όπου φύγει-φύγει Ανδροκλή, αναφώνησε και πήγε ν' αλλάξει πορεία... Πρόσεξε όμως πως το λιοντάρι βογκούσε και μούγκριζε. Το λιοντάρι πράγματι πονούσε κι όταν, περίεργος, το πλησίασε ο Ανδροκλής, είδε το πονεμένο λιοντάρι να του απλώνει το μπροστινό του πόδι, που ήταν πρησμένο κι έτρεχε αίμα. Ένα αγκάθι είχε χωθεί ανάμεσα στα δάχτυλά του και υπέφερε πολύ.

Ο Ανδροκλής έβγαλε το αγκάθι από το πόδι του λιονταριού, έπλυνε το πρησμένο πόδι και το περιποιήθηκε. Και το περιποιόταν για μέρες, όσο κρυβόταν στο δάσος, μέχρι που γιατρεύτηκε τελείως το πόδι του βασιλιά των ζώων. Στο μεταξύ, Ανδροκλής και λιοντάρι γίναν φίλοι και πολλές φορές το λιοντάρι κυνηγούσε και έφερνε φρέσκο κρέας να φάει ο ευεργέτης του Ανδροκλής.

Μια μέρα όμως οι στρατιώτες, που στο μεταξύ έψαχναν τον Ανδροκλή, τον ανακάλυψαν στο δάσος, τον πιάσανε και τον πήγανε στην πολιτεία. Τον δίκασαν, λοιπόν, και τον καταδίκασαν: θα τον έριχναν στα άγρια θηρία να τον φάνε.

Όμως την τύχη του Ανδροκλή ακολούθησε και το λιοντάρι, που το έπιασαν οι κυνηγοί και το έφεραν στην πολιτεία και το πούλησαν.

Φανταστείτε τώρα την έκπληξη του Ανδροκλή, όταν, μετά από λίγες μέρες που τον έφεραν στον ιππόδρομο να τον ρίξουν στα άγρια θηρία, αντίκρισε το λιοντάρι,

τον φίλο του δάσους, να βγαίνει αγριεμένο από την πόρτα της στοάς που οδηγούσε στο στάδιο! Ο κόσμος φώναζε πιο αγριεμένος στο στάδιο, περιμένοντας να δει το λιοντάρι να κατασπαράζει τον Ανδροκλή! Αλλά οι φωνές σταμάτησαν κι ακούστηκε ένα μεγάλο «ααααααα!» όταν το λιοντάρι, αντί να κατασπαράξει τον Ανδροκλή, έπεσε μπροστά στα πόδια του και τα έγλειψε.

Όλοι βέβαια απόρησαν μ' όσα θαυμαστά έβλεπαν κι ο άρχοντας διέταξε να φέρουν μπροστά του τον Ανδροκλή. Κι όταν εκείνος του διηγήθηκε την ιστορία με το πληγωμένο λιοντάρι και τη φιλία μαζί του, εκείνος του χάρισε τη ζωή, γιατί συγκινήθηκε πολύ. Και πρόσταξε ακόμα ν' αφήσουν ελεύθερο και το λιοντάρι να γυρίσει στο δάσος. Ήξερε βέβαια ο άρχοντας πως **μεγάλη αρετή είναι η ευγνωμοσύνη και φοβερό πράγμα είναι η αχαριστία....** Το ήξερε πολύ καλά κι αυτός και το πλήθος που χειροκροτούσε ασταμάτητα με τη γενναία απόφασή του...

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

Άκουσε τον μύθο

%mythos71_Androcles%